

## U MOM GRADU ŽIVE LJUDI

Kakav bi bio moj grad  
kada bi smo svi bili isti?  
Da li bismo tada bili srećni  
ili bismo bili nesrećni i tužni?

Onda sednem i razmislim  
i tada brzo shvatim,  
da smo svi jako lepi  
baš zato što smo različiti.

Mislim da je pravo bogatstvo  
baš to što nismo isti,  
i možemo mnogo novih stvari  
jedni od drugih naučiti.

Nije važno ni koje smo boje,  
kako izgledamo i kojim  
jezikom govorimo.  
Jako je važno da se družimo  
i jedni druge poštujemo!

Zato je lep moj grad,  
jer smo svi mi različiti.  
Bogatstvo je naše jako veliko,  
jer prijatelj može biti svako.

Petra Savić

OŠ "Hunjadi Janoš", Čantavir

Kontakt telefon mentora: 069 1975031

Katarina Fačol

## ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

### У овом граду живе људи

Ученик: Ленка Тешић  
Одељење: 6.2  
ОШ „Сечењи Иштван”  
Наставник: Милица Чубрило

Шта је то град? Да ли је то место где живи много људи или се градом сматра и варошица од неколико хиљада људи?

Град чине људи који својим радом остављају трагове у њему. То су људи различите расе, вероисповести и националности. Неважно је колико људи живи у граду. Важно је да нађу заједнички језик, интересовања и да се међусобно поштују. То се постиже толеранцијом, стрпљењем и кућним васпитањем. Такав је наш град. У њему сложено живи много нација. Сви се међусобно поштују и помажу једни другима у невољи. Градимо пријатељства са ученицима друге вероисповести. Заједно прослављамо и наше и њихове празнике и упознајемо обичаје.

Многи људи прођу кроз овај град. Неки се задрже и преоведу остатак живота овде, а други наставе пут, трагајући за својом срећном звездом. Неки људи одлазе, а други долазе. Остављају успомене на боравак у нашем граду.

Волела бих да у будућности наш град буде пример толеранције, пријатељства и сложеног живота. У овом граду живе људи са душом, вредни поверења. То се постиже квалитетним образовањем за све људе различите вероисповести и националности. У овом граду живе добри људи!

## У МОМ ГРАДУ ЖИВЕ ЉУДИ

Наша Суботица је разнолик град пун различитих људи. Један човек је само број наспрам хиљеде и хиљаде људских живота на свету. Тако је и у мом граду.

Суботица је град где живе људи различитих народности. Они су различитих вера. Неки су православне вере, а неки исламске. Такође имамо и католика. Људи у мом граду се служе различитим језицима за комуникацију. Многи се служе српским језиком. Неки се служе мађарским, ромским, хрватским, буњевачким.

Различитост у мом граду се може видети на сваком кораку у виду грађевина, споменика, људи. Али, баш та различитост чини мој град посебним и специфичним.

У мом разреду, такође, можемо приметити различитост у боји коже, матерњем језику. Без обзира на те разлике, сви смо ми деца и учимо заједно, играмо се и дружимо без обзира на наше разлике.

За мене, моја Суботица и људи у њој представљају пример како различитости могу да се допуњују и да функционишу као једна целина. Из тог разлога волим свој град и људе у њему.

Дулаћ Лена 4-5 одељење

ОШ „Матко Вуковић“ Суботица